

พระราชบัญญัติ

การประมงและเรือ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรณบติ พงษ์สวัสด์ (SATCHANKARUMA)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรณบติ พงษ์สวัสด์ (SATCHANKARUMA) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมงและเรือ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมงและเรือ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ (ยกเลิก)

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่น่านน้ำทั้งหมดภายในขอบเขตของราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"น่านน้ำภายใน" หมายความว่า แหล่งน้ำจืด เช่น แม่น้ำ คลอง บึง ทะเลสาบ ที่อยู่ภายในแผ่นดินหลัก

"ทะเลอาณาเขต" หมายความว่า พื้นที่ทะเลที่วัดจากแนวชายฝั่งปกติออกไปตามระยะที่ผู้บริหารสูงสุดประกาศกำหนด

"เขตต่อเนื่อง" หมายความว่า พื้นที่ที่อยู่ถัดจากทะเลอาณาเขตออกไป ซึ่งราชอาณาจักรมีอำนาจควบคุมบางประการตามกฎหมายนี้

"สิ่งก่อสร้างทางทะเล" หมายความว่า ท่าเรือ แท่นขุดเจาะ สะพาน เชื้อเพลิงเคลื่อน หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดที่มนุษย์สร้างขึ้นในน่านน้ำ

"มลพิษทางทะเล" หมายความว่า การที่มนุษย์นำสิ่งใดๆ ลงสู่สภาพแวดล้อมทางทะเล อันก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดผลเสียหาย เช่น เป็นอันตรายต่อทรัพยากรมีชีวิต สุขภาพของผู้เล่น กีดขวางกิจกรรมทางทะเล หรือทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม

"เจ้าของเรือ" หมายความว่า ผู้เล่นที่มีชื่อเป็นผู้จดทะเบียนเรือ หรือผู้มีสิทธิครอบครองและใช้ประโยชน์จากเรือโดยชอบ

"ผู้ควบคุมเรือ" หมายความว่า ผู้เล่นที่ทำหน้าที่ควบคุม บังคับ หรือนำเรือในขณะนั้น

"เรือประมงพื้นบ้าน" หมายความว่า เรือประมงขนาดเล็กที่ใช้เครื่องมือตามลักษณะที่กำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการทบทวงการประมง เพื่อการยังชีพหรือประมงในชุมชน

"เรือประมงพาณิชย์" หมายความว่า เรือประมงที่มีใช้เรือประมงพื้นบ้าน และทำการประมงเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า

"ใบอนุญาต" หมายความว่า เอกสาร หรือข้อมูลดิจิทัล ที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่ออนุญาตให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้

"รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม" หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการขนส่งและการเดินเรือ

"อธิบดีกรมเจ้าท่า" หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการจดทะเบียนเรือ ความปลอดภัยในการเดินเรือ และการควบคุมการจราจรทางน้ำ

"รัฐมนตรีว่าการทบทวงการประมง" หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงด้านการบริหารจัดการทรัพยากรประมง

หมวด ๑

บททั่วไปและอำนาจหน้าที่

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

(๑) การจดทะเบียนเรือ

(๒) ความปลอดภัยในการเดินเรือ มาตรฐานเรือ และอุปกรณ์

(๓) การควบคุมการจราจรทางน้ำ เครื่องหมายทางเรือ

(๔) การบริหารจัดการท่าเรือ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินเรือ

(๕) การป้องกันและขจัดมลพิษทางทะเลจากเรือและท่าเรือ

(๖) การสอบสวนอุบัติเหตุทางทะเล

(๗) การแต่งตั้งและกำกับดูแลเจ้าพนักงานโมเรในส่วนที่เกี่ยวข้อง

และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ และคำสั่ง เพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๗ ให้ อธิบดีกรมเจ้าท่า เป็นผู้ปฏิบัติการตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมอบหมาย และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ และคำสั่ง ในรายละเอียดทางเทคนิคและขั้นตอนปฏิบัติ ที่ไม่ขัดต่อประกาศหรือระเบียบของรัฐมนตรีฯ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการทบทวนการประมง เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๑) การบริหารจัดการทรัพยากรประมง การอนุรักษ์และฟื้นฟู

(๒) การอนุญาตและควบคุมการทำประมงทุกประเภท

(๓) การกำหนดมาตรฐานเครื่องมือทำการประมง

(๔) การควบคุมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๕) การป้องกันและปราบปรามการทำประมงผิดกฎหมาย

(๖) การแต่งตั้งและกำกับดูแลเจ้าพนักงานโมเรในส่วนที่เกี่ยวข้อง

และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ และคำสั่ง เพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๙ เจ้าพนักงานโมเรที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งและตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ การดำเนินการใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องคำนึงถึงหลักการพัฒนายั่งยืน การมีส่วนร่วมของผู้เล่น และความสมดุลของระบบนิเวศในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๑ กิจการใดที่เกี่ยวกับทางทะเลที่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือหลักกฎหมายทั่วไปมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

เรือ สัญชาติ และการทะเบียน กำกับโดยกรมเจ้าท่า

มาตรา ๑๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๑๓ การขอตระเวนเรือ ให้ยื่นคำขอต่อกรมเจ้าท่า พร้อมด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังนี้

(๑) ชื่อผู้จดทะเบียน

(๒) ชื่อเรือที่เสนอ ซึ่งต้องไม่ซ้ำและไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย

(๓) ขนาดของเรือ ความยาว ความกว้าง ความสูง โดยประมาณเป็นบล็อก

(๔) วัสดุหลักที่ใช้สร้าง

(๕) วัตถุประสงค์หลักในการใช้งาน เช่น ส่วนตัว ขนส่ง ประมง สันทนาการ

(๖) รูปถ่ายหรือแผนผังอย่างง่ายของเรือ

มาตรา ๑๔ อธิบดีกรมเจ้าท่า มีอำนาจกำหนดประเภทเรือเพิ่มเติมที่ต้องจดทะเบียน

มาตรา ๑๕ เมื่อรับจดทะเบียนแล้ว กรมเจ้าท่าจะออก "สมุดทะเบียนเรือ" และกำหนด "เครื่องหมายทะเบียน" ให้เจ้าของเรือนำไปติดตั้งบนเรือในตำแหน่งที่กำหนด

มาตรา ๑๖ สมุดทะเบียนเรือให้ถือเป็นเอกสารสำคัญประจำเรือ และต้องเก็บรักษาไว้บนเรือ หรือในที่ที่สามารถแสดงต่อเจ้าพนักงานโมเรได้ทันทีเมื่อมีการร้องขอ

มาตรา ๑๗ ห้ามแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปลอมแปลงรายการในสมุดทะเบียนเรือ หรือเครื่องหมายทะเบียน

มาตรา ๑๘ กรณีสมุดทะเบียนเรือสูญหายหรือชำรุด ให้เจ้าของเรือแจ้งกรมเจ้าท่าเพื่อขอออกใบแทนภายใน ๑๕ วัน

มาตรา ๑๙ การเปลี่ยนแปลงชื่อเรือ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมเจ้าท่าก่อน

มาตรา ๒๐ เรือที่จดทะเบียนแล้ว หากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลัก หรือวัตถุประสงค์การใช้งาน จนมีผลต่อความปลอดภัยหรือประเภทการจดทะเบียน ต้องแจ้งกรมเจ้าท่าเพื่อตรวจสอบและแก้ไขทะเบียน

มาตรา ๒๑ การโอนกรรมสิทธิ์เรือที่จดทะเบียนแล้ว ต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งการโอนพร้อมนำสมุดทะเบียนเรือไปให้กรมเจ้าท่าบันทึกการเปลี่ยนแปลงภายใน ๓๐ วัน

มาตรา ๒๒ เรือที่จดทะเบียนแล้วอาจถูกเพิกถอนทะเบียนได้ในกรณีดังนี้

(๑) เรือถูกทำลายโดยสิ้นเชิง หรือสูญหายไปเกินกว่า ๑ เดือนตามเวลาในเกม

(๒) เจ้าของเรือแจ้งเลิกใช้เรือ

(๓) เรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒

(๔) มีคำสั่งศาลเสมือนให้เพิกถอน

(๕) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปี เกินกำหนดเวลาตามระเบียบ

มาตรา ๒๓ ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจดทะเบียน การเปลี่ยนแปลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมรายปี ให้เป็นไปตามอัตราที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำหนดโดยประกาศ

หมวด ๓

ความปลอดภัยในการเดินเรือ กำกับโดยกรมเจ้าท่า

มาตรา ๒๔ อธิบดีกรมเจ้าท่า มีอำนาจออกระเบียบกำหนดมาตรฐานโครงสร้าง ความมั่นคงแข็งแรง และการบำรุงรักษาเรือแต่ละประเภท

มาตรา ๒๕ อุปกรณ์ความปลอดภัยขึ้นพื้นฐานที่เรือทุกลำ ควรมี

(๑) แหล่งกำเนิดแสงสำรอง

(๒) อาหารและน้ำเพียงพอสำหรับการเดินทาง ตามความเหมาะสม

มาตรา ๒๖ อุปกรณ์ความปลอดภัยที่เรือจดทะเบียนต้องมีเพิ่มเติม ตามขนาดและประเภทเรือที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด

(๑) อุปกรณ์ช่วยชีวิต เช่น เสื้อชูชีพ หรือแพชูชีพ ตามจำนวนผู้โดยสารสูงสุดที่เรือรองรับได้

(๒) อุปกรณ์ดับเพลิง เช่น ถังน้ำ

(๓) สมอเรือ ที่มีประสิทธิภาพ

(๔) อุปกรณ์ส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ เช่น พลุสัญญาณสีแดง

(๕) ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น

มาตรา ๒๗ เจ้าของและผู้ควบคุมเรือมีหน้าที่ตรวจสอบและดูแลให้อุปกรณ์ตามมาตรา ๒๕ และ ๒๖ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตลอดเวลา

มาตรา ๒๘ ห้ามนำเรือที่ทราบว่ามีข้อบกพร่องร้ายแรงด้านความปลอดภัยออกเดินทาง จนกว่าจะได้รับการแก้ไข

มาตรา ๒๙ กรมเจ้าท่าอาจกำหนดให้มีการตรวจสภาพเรือตามระยะเวลาที่กำหนด สำหรับเรือบางประเภท โดยเฉพาะเรือโดยสารและเรือพาณิชย์

มาตรา ๓๐ ผู้ควบคุมเรือโดยสาร มีหน้าที่รับผิดชอบต่อความปลอดภัยของผู้โดยสารที่มาขึ้นเรือตลอดการเดินทาง

มาตรา ๓๑ การบรรทุกสินค้าอันตราย ต้องปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยเป็นพิเศษตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด

มาตรา ๓๒ ก่อนออกเดินทางไกล หรือเดินทางในสภาพอากาศไม่แน่นอน ผู้ควบคุมเรือควรตรวจสอบพยากรณ์อากาศ และเตรียมพร้อมรับสถานการณ์

หมวด ๔

การควบคุมการจราจรทางน้ำ กำกับโดยกรมเจ้าท่า

มาตรา ๓๓ อธิบดีกรมเจ้าท่ามีอำนาจประกาศกำหนด

- (๑) ระบบเครื่องหมายทางเรือ เพื่อแสดงร่องน้ำ เขตอันตราย หรือข้อมูลอื่นๆ
- (๒) เส้นทางเดินเรือหลัก ในบริเวณที่มีการจราจรหนาแน่น
- (๓) เขตจำกัดความเร็วในพื้นที่ต่างๆ เช่น ปากแม่น้ำ ท่าเรือ เขตอนุรักษ์
- (๔) พื้นที่ห้ามเข้า หรือพื้นที่ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ

มาตรา ๓๔ ผู้ควบคุมเรือต้องใช้ความระมัดระวังในการตีความและปฏิบัติตามเครื่องหมายทางเรือ

มาตรา ๓๕ กฎการหลักทางเบื้องต้น

- (๑) เรือที่ใช้เครื่องยนต์ ต้องหลักทางให้เรือใบ และเรือพาย
- (๒) เรือที่กำลังทำการประมง และแสดงสัญญาณตามที่กำหนด มีสิทธิในทาง แต่ต้องไม่กีดขวางร่องน้ำ
- (๓) เรือที่แซง ต้องหลักทางให้เรือที่ถูกแซงอย่างชัดเจน
- (๔) ในร่องน้ำแคบ เรือที่ตามกระแสน้ำ อาจมีสิทธิในทางเหนือเรือทวนน้ำ

แคบ

มาตรา ๓๖ การแสดงไฟสัญญาณในเวลากลางคืน หรือทัศนวิสัยจำกัด ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด

มาตรา ๓๗ การใช้สัญญาณเสียง หรือสัญญาณอื่น เพื่อแจ้งเตือน หรือแสดงเจตนา ให้ใช้ตามรูปแบบที่กำหนด เพื่อป้องกันความสับสน

มาตรา ๓๘ ห้ามทำการแข่งขันเรือ หรือกิจกรรมอื่นใดที่อาจรบกวนการจราจรปกติ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมเจ้าท่า

มาตรา ๓๙ เรือที่ประสบเหตุขัดข้องจนไม่สามารถควบคุมทิศทางได้ ต้องแสดงสัญญาณตามที่กำหนด และพยายามเคลื่อนย้ายออกจากเส้นทางเดินเรือหลักโดยเร็วที่สุด

มาตรา ๔๐ การลากจูงเรือ ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และเรือที่ถูกลากจูงต้องแสดงสัญญาณตามที่กำหนด

หมวด ๕

ท่าเรือและสิ่งอำนวยความสะดวก กำกับโดยกรมเจ้าท่า

มาตรา ๔๑ การกำหนดเขตท่าเรือ ให้ทำโดยประกาศของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงคมนาคม โดยอาจแบ่งเป็น ท่าเรือประมง ท่าเรือสินค้า ท่าเรือโดยสาร ท่าจอดเรือสันหนากการ

มาตรา ๔๒ ภายในเขตท่าเรือ ให้การควบคุมดูแลเป็นอำนาจของ "นายท่า" ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิบดีกรมเจ้าท่า

มาตรา ๔๓ นายท่ามีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะที่เกี่ยวกับการนำเรือเข้า-ออก การกำหนดที่จอด การขนถ่ายสินค้า การรักษาความสะอาดและความปลอดภัยภายในเขตท่าเรือ

มาตรา ๔๔ เรือทุกลำที่เข้าเทียบท่า ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายท่า และระเบียบของท่าเรือนั้นๆ

มาตรา ๔๕ ห้ามจอดเรือซ้อนคัน หรือจอดในลักษณะกีดขวางการเข้าออกของเรือลำอื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายท่า

มาตรา ๔๖ การขนถ่ายสินค้าอันตรายภายในเขตท่าเรือ ต้องแจ้งและได้รับอนุญาตจากนายท่า และปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอันตรายอย่างเคร่งครัด

มาตรา ๔๗ การซ่อมแซมเรือขนาดใหญ่ภายในเขตท่าเรือ ต้องกระทำในบริเวณที่กำหนด และต้องป้องกันมิให้เกิดมลพิษหรือกีดขวางการจราจร

มาตรา ๔๘ ค่าธรรมเนียมการใช้ท่าเรือประเภทต่างๆ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีนว่าการกระทรวงคมนาคมกำหนด

มาตรา ๔๙ การก่อสร้างท่าเรือส่วนบุคคล ต้องยื่นแบบแปลนและขออนุญาตต่ออธิบดีกรมเจ้าท่า และต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือกีดขวางทางน้ำสาธารณะ

หมวด ๖

การประมงและการจัดการทรัพยากร กำกับโดยทบวงการประมง

มาตรา ๕๐ การทำการประมงในน่านน้ำราชอาณาจักร ต้องได้รับใบอนุญาตจากทบวงการประมง เว้นแต่จะเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๕๑ การประมงที่ไม่ต้องขอใบอนุญาต

(๑) การตกปลาด้วยเบ็ดมาตรฐาน ไม่เกินหนึ่งคันต่อผู้เล่น เพื่อการยังชีพส่วนบุคคล ในพื้นที่ที่มีได้ประกาศห้าม

(๒) การเก็บเกี่ยวทรัพยากรชายฝั่ง ด้วยมือเปล่าในปริมาณน้อยเพื่อการยังชีพ ตามที่รัฐมนตรีนว่าการทบวงการประมงกำหนด

มาตรา ๕๒ ประเภทใบอนุญาตทำการประมง กำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการทบทวงการประมง อย่างน้อยให้มี

- (๑) ใบอนุญาตประมงพื้นบ้าน
- (๒) ใบอนุญาตประมงพาณิชย์
- (๓) ใบอนุญาตประมงสันหนากการ
- (๔) ใบอนุญาตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๕๓ หลักเกณฑ์ คุณสมบัติผู้ขอ วิธีการขอ ระยะเวลา และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละประเภท ให้กำหนดโดยระเบียบของรัฐมนตรีว่าการทบทวงการประมง

มาตรา ๕๔ รัฐมนตรีว่าการทบทวงการประมง มีอำนาจโดยประกาศ กำหนด

(๑) เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ หรือพื้นที่คุ้มครองทางทะเล ซึ่งห้ามทำการประมง หรือจำกัดกิจกรรม

เข้ม้งวด

(๒) ชนิดสัตว์น้ำที่ห้ามจับเด็ดขาด หรือห้ามจับในบางช่วงเวลา

(๓) ขนาดแรกจับขั้นต่ำของสัตว์น้ำเศรษฐกิจ

(๔) ลักษณะต้องห้ามของเครื่องมือทำการประมง

(๕) จำนวนเครื่องมือสูงสุดที่อนุญาตให้ใช้ต่อลำเรือ หรือต่อผู้เล่น

(๖) กำหนดปริมาณการจับสัตว์น้ำควบคุม รายปีหรือรายฤดูกาล สำหรับผู้ถือใบอนุญาตประมง

พาณิชย์

มาตรา ๕๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ต้อง

(๑) แสดงใบอนุญาต หรือสำเนาฉันทัด ต่อเจ้าพนักงานโมเรเมื่อถูกเรียกตรวจ

(๒) บันทึกข้อมูลการจับ เช่น ชนิด ปริมาณ พื้นที่ที่พิกัด ในสมุดบันทึกการทำการประมง หรือ Logbook ตามรูปแบบที่กำหนด และส่งให้ทบทวงการประมงตามระยะเวลา

(๓) แะ้งเข้า-ออกจากท่าเรือประมงที่กำหนด

(๔) หากกำหนดให้ติดระบบติดตามเรือ ต้องดูแลให้ระบบทำงานตลอดเวลาขณะอยู่ในทะเล

มาตรา ๕๖ ห้ามทำการประมงในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) การประมงแบบทำลายล้าง

(๒) การใช้แสงไฟล่อปลาในเขตห้าม หรือในลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ

(๓) การทิ้งเครื่องมือประมงที่ชำรุด หรือเลิกใช้แล้ว ลงในทะเล

(๔) การจับสัตว์น้ำที่เลี้ยงไว้ในกระชัง หรือฟาร์มของผู้เล่นอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๕๗ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ต้องได้รับใบอนุญาต และต้องดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนด เช่น การจัดการคุณภาพน้ำ การป้องกันโรคระบาด การป้องกันการหลุดรอดของสัตว์น้ำสู่ธรรมชาติ

มาตรา ๕๘ รัฐมนตรีว่าการทบวงการประมงอาจออกมาตรการส่งเสริมการประมงอย่างยั่งยืน เช่น การสนับสนุนการใช้เครื่องมือที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทดแทน

หมวด ๗

การป้องกันและขจัดมลพิษทางทะเล กำกับโดยกรมเจ้าท่าและหน่วยงานอื่น

มาตรา ๕๙ (ยกเลิก)

มาตรา ๖๐ (ยกเลิก)

มาตรา ๖๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๖๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๖๓ (ยกเลิก)

มาตรา ๖๔ (ยกเลิก)

มาตรา ๖๕ (ยกเลิก)

หมวด ๘

การควบคุม ตรวจสอบ และบทลงโทษ

มาตรา ๖๖ เจ้าพนักงานโมเรในขณะปฏิบัติหน้าที่ ต้องแสดงตน

มาตรา ๖๗ อำนาจของเจ้าพนักงานโมเร

(๑) เรียกดูสมุดทะเบียนเรือ ใบอนุญาต หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

(๒) สั่งให้หยุดเรือ นำเรือเข้าเทียบท่า หรือไปยังสถานที่ที่กำหนดเพื่อการตรวจสอบ

(๓) ตรวจวัดขนาดเรือ ตรวจนับอุปกรณ์ หรือเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์

(๔) สอบถามข้อมูลจากผู้ควบคุมเรือ หรือผู้เล่นอื่นบนเรือ

(๕) เข้าไปในสถานที่ประกอบการที่เกี่ยวข้อง เช่น ท่าเรือส่วนบุคคล โรงเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

มาตรา ๖๘ การใช้กำลังเพื่อเข้าตรวจค้น หรือจับกุม ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็นและสมควรแก่เหตุ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานโมเร่ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนด

มาตรา ๗๐ บทกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดในเรื่องต่างๆ ให้กำหนดโดยรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยอาจจำแนกตามความร้ายแรง เช่น

(๑) ความผิดเล็กน้อย เช่น จอดเรือผิดที่เล็กน้อย อุปกรณ์ความปลอดภัยชำรุดเล็กน้อย อาจมีโทษ ตักเตือน หรือปรับเล็กน้อย

(๒) ความผิดปานกลาง เช่น เดินเรือเร็วเกินกำหนด ไม่มีใบอนุญาตประมงพื้นบ้าน ทิ้งขยะ อาจมีโทษปรับ ยึดของกลางชั่วคราว สั่งพักใช้ใบอนุญาตระยะสั้น

(๓) ความผิดร้ายแรง เช่น ใช้เครื่องมือประมงทำลายล้าง ไม่มีทะเบียนเรือพาณิชย์ ปลอ่ยมลพิษ ร้ายแรง ชัดขวางเจ้าพนักงาน อาจมีโทษปรับหนัก ริบของกลางหรือเรือ เพิกถอนใบอนุญาต จำคุกเสมือน หรือแบน

มาตรา ๗๑ การพิจารณาโทษ ให้คำนึงถึงพฤติการณ์ ความเสียหาย เจตนา และประวัติการกระทำความผิดของผู้เล่น

มาตรา ๗๒ เงินค่าปรับ หรือทรัพย์สินที่ริบได้ ให้ส่งมอบแก่คลังของราชอาณาจักร หรือนำเข้ากองทุนที่เกี่ยวข้องตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๗๓ ให้มีระบบการบันทึกประวัติการกระทำความผิดของผู้เล่น เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาโทษในครั้งต่อไป

มาตรา ๗๔ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง หรือคำตัดสินโทษ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในระยะเวลา ตามระเบียบที่กำหนด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายธนบดี พงษ์สวัสดิ์ (SATCHANKARUMA)

นายกรัฐมนตรี